

028433

Приватне акціонерне товариство
«Вищий навчальний заклад
«МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»

The Private Joint-Stock Company
«Higher Education Institution
«Interregional
Academy
of Personnel Management»

Україна, 03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2
Тел. (044) 490-95-00, факс 490-95-04

2, Frometivs'ka Str., 03039 Kyiv, Ukraine
Tel. (044) 490-95-00, fax 490-95-04

23. травня 20 18 р. № 2860

До спеціалізованої вченої ради Д 27.855.03
в Університеті державної фіскальної служби України

08205, Київська область, м. Ірпінь, вул. Університетська, 31

ВІДГУК

офіційного опонента – кандидата юридичних наук, старшого наукового співробітника, професора кафедри управління безпекою, правоохоронної та антикорупційної діяльності ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом» Козаченка Олександра Івановича на дисертацію Карпенко Наталії Василівни за темою «Розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України», поданої на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.09 -кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність

Актуальність теми дисертації. Злочини, що вчиняються засудженими у виправних колоніях України становлять серйозну небезпеку для Держави. Обумовлено це тим, що вони негативно впливають на досягнення цілей покарання, дестабілізують оперативну обстановку і стан правопорядку у виправних установах. Отже, вивчення проблем, пов'язаних із виконанням позбавлення волі, як виду покарання, з'ясування механізму вчинення нових кримінальних правопорушень (злочинів) і розслідування нових злочинів сприятиме виявленню, усуненню, нейтралізації негативних явищ і процесів, що мають місце в місцях позбавлення волі. Злочинність у місцях позбавлення волі визначається кількістю зареєстрованих злочинів та засуджених, які їх вчинили під час відбування покарання у виді позбавлення волі. Цей вид злочинності також можна віднести до рецидивної злочинності, оскільки вона пов'язана із повторним вчиненням злочинів, особами, що відбувають покарання у виправних колоніях. Дисертація Карпенко Н. В. чітко та аргументовано дає перелік детермінантів, що сприяють учиненню злочинів засудженими, чільне місце займають ті, які належать до змісту кримінальної процесуальної діяльності у виправних колоніях, взаємодії та координації

Університет державної
фіскальної служби України

СВР Д 27.855.03

Вх. № 50
«23» травня 2018 р.

слідчих і оперативних підрозділів при проведенні гласних слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій.

Крім того, авторка цілком слушно зазначає різноманітні форми протидії досудовому розслідуванню які негативно впливають на стан розслідування злочинів, учинених засудженими в установах виконання покарань, та відсутність сучасних науково-прикладних рекомендацій для її успішного подолання.

Авторка звертає увагу на те, що підтвердженням неефективності розслідування злочинів, учинених засудженими в установах виконання покарань є статистичні дані про злочини, зареєстровані слідчими Національної поліції України.

Дисертацію виконано відповідно до Переліку пріоритетних напрямів наукового забезпечення діяльності органів внутрішніх справ на період 2015–2019 років (наказ МВС України від 16 березня 2015 року № 275), Основним напрямом наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2014–2017 рр., схвалених Вченою радою Національної академії внутрішніх справ 29 жовтня 2013 року. Тему дисертаційного дослідження затверджено Вченою радою Національної академії внутрішніх справ 28 січня 2014 року (протокол № 1).

Це дає підстави розглядати дисертаційне дослідження Карпенко Н. В. «Розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України» як достатньо актуальне і своєчасне.

Ступінь достовірності та обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих автором у дисертації, їх достовірність і повнота забезпечені вдало обраним дисертантом методологічним підходом щодо дослідження проблем, творчим використанням системи методів пізнання, законів і категорій діалектики, спеціальних методів та даних інших наук, результатів вибіркового вивчення та узагальнення значного масиву емпіричного матеріалу, зокрема, статистичні дані й узагальнені аналітичні матеріали статистичні дані про злочини, зареєстровані слідчими Національної поліції України (органами внутрішніх справ), а також узагальнені результати анкетування 112 слідчих слідчих підрозділів Національної поліції України (колишніх УМВС і ГУМВС), 59 оперативних працівників виправних колоній та 360 засуджених, які відбували покарання у вигляді позбавлення волі у Волинській, Житомирській, Запорізькій, Львівській та Харківській областях у 2014–2015 роках, зведені дані вивчення 263 архівних кримінальних справ (проваджень) за фактами вчинення злочинів засудженими в зазначених колоніях України. В процесі дослідження автор використовує загальний метод наукового пізнання – діалектичний, а також формально-логічні методи, історико-правовий метод, порівняльно-правовий і формально-логічний методи соціологічний метод, системно-структурний метод – сформулював висновки і пропозиції за темою дисертації.

Достовірність і новизна наукових положень, висновків і рекомендацій. Наукова новизна роботи вбачається в тім, що дисертація є одним із перших в Україні першим комплексним науковим монографічним дослідженням розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях, що ґрунтується на кримінальному процесуальному законодавстві України та законодавстві окремих країн світу.

У дисертації сформульовано та обґрунтовано низку положень і висновків, що мають значення, а вивчення змісту дисертаційного дослідження дозволяє зробити висновок про наявність елементів наукової новизни.

Найістотнішими результатами дослідження, що зумовлюють його новизну і визначають внесок авторки у розроблення зазначеної проблематики, є такі положення, висновки та пропозиції, зокрема вперше розроблено Методичні рекомендації з розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України, у яких визначено загальні положення досудового розслідування кримінальних проваджень щодо злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях, в умовах дії чинного КПК України, з урахуванням особливостей виконання та відбування покарання у вигляді позбавлення волі, та сформульовано алгоритм дій слідчого у ході розслідування цих злочинів; з урахуванням позитивного досвіду зарубіжних держав запропоновано доповнити КПК України главою 25-1 «Особливості досудового розслідування кримінальних проваджень щодо злочинів, учинених у місцях позбавлення волі».

Особливої уваги заслуговує сформульоване авторське поняття «розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях» (169 сторінка дисертації та 12 сторінка автореферату), під яким дисертантка розуміє процесуальна діяльність слідчих у визначеному законодавстві порядку, яка здійснюється на стадії досудового розслідування кримінального провадження в зазначених кримінально-виконавчих установах закритого типу, з урахуванням особливостей виконання та відбування покарання у вигляді позбавлення волі, і спрямована на реалізацію повною мірою завдань кримінального провадження.

Цікавою є думка стосовно визначення питань координації діяльності й взаємодії слідчого і сторони обвинувачення в кримінальному провадженні (сформульовано авторські визначення цих понять, а також розроблено науково обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення правового механізму в цьому напрямі).

Найбільш важливими теоретичними положеннями, на нашу думку, є: розкриття сутності та методики розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях, що ґрунтується на кримінальному процесуальному законодавстві України. Авторкою запропоновано структуру правового механізму подолання, нейтралізації, блокування проявів протидії кримінальному провадженню у виправних колоніях, у тому числі й шляхом доповнення стст. 36 та 40 КПК України гарантіями забезпечення процесуальної самостійності й особистої безпеки стосовно прокурора та

слідчого органу досудового розслідування, включаючи їхню процесуальну діяльність в умовах виправної колонії та особливості проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій у виправних колоніях, що обумовлено процесом виконання і відбування покарання у вигляді позбавлення волі та розроблено науково обґрунтовані пропозиції доповнення норм КВК України, що стосуються забезпечення заходів кримінального провадження (розділ II КПК України), а також визначають зміст досудового розслідування, з урахуванням особливостей виконання та відбування покарання у вигляді позбавлення волі.

Мета дисертаційного дослідження полягає у вирішенні конкретного наукового завдання з розкриття вдосконалення правового механізму розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях, і розроблення на їхній основі рекомендацій щодо вдосконалення практики їхнього використання під час досудового розслідування.

Заслуговує на позитивну увагу автором поставлені наступні задачі:

1) висвітлити сучасний стан дослідження проблем розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях, і визначити основні закономірності та результати розробок у цьому напрямі; 2) сформулювати поняття та зміст розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях; 3) визначити історичні передумови виникнення і розвитку інституту розслідування злочинів та протидії йому засудженими у місцях позбавлення волі; 4) здійснити порівняльно-правовий аналіз норм кримінального процесуального законодавства України і зарубіжних країн та обґрунтувати необхідність впровадження позитивного досвіду з цих питань в Україні; 5) сформулювати загальні засади досудового розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях, з урахуванням особливостей виконання та відбування покарання у вигляді позбавлення волі; 6) виокремити особливості проведення гласних слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій у виправних колоніях та розробити науково обґрунтовані пропозиції щодо їхнього удосконалення; 7) розкрити зміст протидії розслідуванню злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях, визначити її форми, способи і суб'єкти; 8) визначити зміст сучасної кримінальної процесуальної політики України та особливості її реалізації у виправних колоніях; 9) охарактеризувати стан координаційної діяльності і взаємодії слідчого та сторони обвинувачення під час розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях (15 сторінка дисертації та 3 сторінка автореферату).

Заслуговує на позитивну увагу застосування у роботі автором цілої низки загальнонаукових та спеціальних методів, зокрема: *формально-логічні* методи дозволили з'ясувати зміст ключових понять і визначень, що використовуються в дисертації, та сформулювати авторські підходи з цих питань (підрозділи 1.2, 1.3, 3.2); *історико-правовий* метод застосовано під час дослідження історичних джерел, що стосуються виникнення та розвитку інституту досудового розслідування (підрозділ 1.3); за допомогою *порівняльно-правового* методу вивчено зарубіжний досвід з означеної

проблематики дослідження (підрозділ 1.4); *метод синтезу* дав можливість вивести особливості загальних засад досудового розслідування та сучасної кримінальної процесуальної політики України у виправних колоніях (підрозділи 2.1, 3.1); *системно-структурний* метод дозволив з'ясувати зміст та особливості проведення в цих колоніях слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій (підрозділ 2.2); за допомогою *методів індукції та дедукції* визначено зміст протидії розслідуванню злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях, а також стан координаційної діяльності і взаємодії сторони обвинувачення загалом у кримінальних провадженнях, досудове розслідування в яких здійснюється щодо злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях (підрозділи 2.3, 3.2); *статистичні* методи використано при вивченні емпіричних даних та статистичного матеріалу з метою отримання математичного підґрунтя опрацювання результатів опитування, анкетування та обґрунтування загальних висновків і висновків до підрозділів дисертації (підрозділи 1.2, 1.3, 1.4, 3.1, 3.2); *метод наукової абстракції* дав змогу сформулювати понятійно-категоріальний апарат дисертації, а також науково обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення правових засад досудового розслідування (підрозділи 1.2, 2.1, 3.2); *соціологічні* методи (анкетування, інтерв'ювання, опитування тощо) застосовано для вивчення думок слідчих, оперативних працівників і засуджених з відповідних проблемних питань, що розглядались у цій дисертації, та з'ясування стану і змісту розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України.

Зі змісту автореферату і рукопису дисертації вбачається, що здобувач ґрунтовно ознайомився з працями українських та зарубіжних вчених різних періодів, а також проаналізував ряд нормативно-правових актів, серед них проаналізовано автореферати кандидатських, докторських дисертацій; закони України; підзаконні акти (укази Президента України, постанови та розпорядження КМУ, Накази МВС України, НП України).

Автор під час дослідження спирався на фундаментальні дослідження з теорії кримінального процесу та криміналістики, оперативно-розшукової діяльності.

У результаті чого можна зробити висновок про те, що автор досягнув поставленої мети і виконав поставлені задачі дослідження (168-173 сторінки дисертації та 12-15 сторінки автореферату).

Зі змісту автореферату і рукопису дисертації вбачається, що здобувач ґрунтовно ознайомився з працями українських та зарубіжних вчених різних періодів, а також проаналізував ряд нормативно-правових актів, серед них проаналізовано автореферати кандидатських, докторських дисертацій; закони України; підзаконні акти (укази Президента України, постанови та розпорядження КМУ, Накази МВС України, НП України).

Повнота викладу наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.

Результати дисертаційного дослідження належним чином апробовані на різних науково-практичних конференціях (22-23 сторінки дисертації та 6-7 сторінки автореферату).

Наукова новизна дисертації не викликає сумнівів, відображаючись у комплексі висунутих пропозицій та рекомендацій.

Положення дисертації, які визначають новизну дослідження, сформульовані на належному науковому рівні.

Окрім беззаперечної цінності теоретичних положень дисертації, необхідно відмітити безсумнівну практичну значущість проведеного дослідження які використані в законотворчій роботі для вдосконалення правових підстав діяльності слідчих та оперативних підрозділів при розслідуванні злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях, внесенні змін і доповнень до КПК України, КВК України та Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» (листи Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності від 9 квітня 2014 року № 04-20/12-777; 29 жовтня 2014 року № 04-20/12-2226; 12 березня 2015 року № 04-18/12-547); освітньому процесі та науково-дослідній роботі – для підготовки та проведення лекцій, семінарських і практичних занять з навчальних дисциплін «Кримінальне процесуальне право України», «Криміналістика», «Оперативно-розшукова діяльність» (акти впровадження Навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ від 12 травня 2015 року № 301/1 та Навчально-наукового інституту права Університету державної фіскальної служби України від 3 лютого 2016 року № 142); практичній діяльності правоохоронних органів – органів досудового розслідування щодо вдосконалення розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях (акти впровадження (матеріалів дисертаційного дослідження та методичних рекомендацій щодо розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України) Головного слідчого управління Національної поліції України від 1 лютого та 6 квітня 2016 року). На основі представленого рукописного тексту дисертації з урахуванням висловлених під час захисту зауважень, пропозицій та побажань після доопрацювання можна рекомендувати опублікувати навчальний посібник, методичні рекомендації за темою проведеного дослідження для використання в навчальному процесі спеціалізованих юридичних навчальних закладів та у системі професійної підготовки і підвищення кваліфікації працівників слідчих підрозділів Національної поліції України.

Важливим є й те, що основні теоретичні положення дисертаційного дослідження належним чином аргументовані та викладені у логічній послідовності. Структурна побудова даної наукової праці дозволила оптимально висвітлити позначену проблематику.

За своєю структурою дисертаційне дослідження складається із основної частини (вступу, трьох розділів, що містять вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел, висновків). Необхідно констатувати, що архітектоніка і логіка дослідження є вдалими і загалом достатньо повно

відбивають зміст окремих наукових проблем. Загальний обсяг дисертації становить 250 сторінок, із них основного тексту – 166 сторінки, список використаних джерел – 42 сторінки (431 найменування) та 7 додатків на 42 сторінках.

У першому розділі «Теоретико-методологічні засади дослідження, поняття та зміст розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України» дисертанткою визначено чотири періоди наукових досліджень з питань розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України. сформульовано авторське визначення поняття «розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях» та представлено системоутворюючі ознаки: процесуальна діяльність слідчого; врегулювання діяльності слідчого законодавством України; діяльність слідчого на стадії досудового розслідування в кримінальних провадженнях; процесуальна діяльність слідчого з розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України; особливості виконання та відбування покарання у вигляді позбавлення волі в колоніях різних рівнів безпеки; процесуальна діяльність слідчого у виправних колоніях.

У другому розділі «Зміст та особливості здійснення досудового розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України» авторкою визначено положення досудового розслідування в кримінальних провадженнях щодо злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях, в умовах дії КПК України 2012 року з урахуванням особливостей виконання та відбування покарання у вигляді позбавлення волі та розроблено методичні рекомендації щодо розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України, що дало можливість сформулювати алгоритм дій слідчого у ході проведення досудового розслідування щодо злочинів, учинених засудженими у зазначених КВУ.

У третьому розділі «Основні напрями вдосконалення досудового розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України» виокремлено основні проблеми, що безпосередньо стосуються та впливають на ефективність досудового розслідування та в цілому кримінальної процесуальної політики у виправних колоніях, визначено зміст та особливості координаційної діяльності і взаємодії слідчого та сторони обвинувачення в кримінальних провадженнях, досудове розслідування в яких здійснюється щодо злочинів, учинених у виправних колоніях, а також встановлено проблеми їхньої реалізації на практиці.

Структура дисертації є логічна побудована та ґрунтується на комплексному підході до вирішення проблем розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України.

Наукові положення, висновки і рекомендації, сформульовані дисертантом, у своїй більшості є переконливими. При їх обґрунтуванні дисертанткою використано емпіричні матеріали, а також правові та наукові джерела.

Висновки до розділів та загальні висновки відповідають сутності розглянутих питань і відзначаються чіткістю викладених думок.

Карпенко Н. В. вміло поєднавши наукову і практичну діяльність, ґрунтовно проаналізував теоретичний, практичний і законодавчий матеріал, сформулював на цій основі виважені й слушні висновки, які є вагомим внеском у теорію української науки.

Таким чином, сформульовані у дисертації наукові положення, висновки та рекомендації мають належний рівень обґрунтованості та достовірності.

До наукових здобутків роботи слід також віднести теоретичне обґрунтування: особливості проведення слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій у виправних колоніях та представлено їхні авторські визначення, а також запропоновано доповнити КПК України: ч. 1 ст. 91 пунктом 8 «Обставини, що сприяли вчиненню злочину», частину 6 ст. 246 «При проведенні негласних слідчих (розшукових) дій слідчим самостійно він вправі використовувати можливості спеціаліста відповідно до вимог, що визначені в ст. 71 цього Кодексу, у частині 3 ст. 267 «відбування» замінити «відбуття», ст. 272 частиною 5, а ст. 275 частиною 3 такого змісту: «Порядок і тактика проведення зазначених негласних (розшукових) дій регулюються спеціальними законами»; наукові рекомендації щодо удосконалення правового механізму загальних положень досудового розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України, шляхом доповнення: статей 36, 40 КПК України гарантіями забезпечення процесуальної самостійності та особистої безпеки стосовно прокурора та слідчого органу досудового розслідування, включаючи їхню процесуальну діяльність в умовах виправної колонії; тих норм КВК України (ст.ст. 102–106), що стосуються забезпечення заходів кримінального провадження.

Повнота викладення основних результатів дисертації в опублікованих наукових працях.

Основні результати дослідження опубліковано у 17 наукових публікаціях, серед яких вісім наукових статей – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, одна стаття – у зарубіжному періодичному виданні та вісім тез доповідей, опублікованих у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій.

Дисертаційне дослідження виконано дисертантом самостійно. Положення й висновки, що викладені в дисертації та складають її наукову новизну, розроблені автором особисто.

Оцінка ідентичності змісту автореферату і основних положень дисертації. Аналіз дисертаційної роботи й автореферату Карпенко Н. В. дає підстави стверджувати, що основні положення автореферату і дисертації є ідентичними. Наведені в авторефераті наукові положення, висновки і рекомендації достатньо повно розкриті й обґрунтовані у тексті дисертацій.

Дисертація та автореферат дисертації виконані грамотно, виклад змісту логічний і послідовний, а стиль викладення матеріалів дослідження, наукових висновків і пропозицій забезпечує доступність їх сприйняття.

Позитивно оцінюючи зміст та наукове значення роботи, слід відмітити деякі критичні зауваження та побажання до роботи, а саме:

1. Дисертантом окреслено удосконалення правового механізму загальних положень досудового розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України та механізму взаємодії правоохоронних органів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність при розслідуванні злочинів, учинених у місцях позбавлення волі.

Зокрема, розкриваючи у підрозділі 3.2 «Сутність і напрями координаційної діяльності і взаємодії слідчого та інших учасників кримінального провадження у виправних колоніях України» (145-152 сторінки дисертації та 11-12 сторінки автореферату) структуру взаємодії під час кримінального провадження автором не визначено особливості спільної діяльності органів досудового розслідування з оперативними підрозділами при спільному плануванні заходів на етапі реалізації матеріалів і тактики проведення слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій. На нашу думку, авторкою доцільно зазначити основні форми взаємодії в процесі оперативно-технічної фіксації злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях. Тому висвітлення цього питання дало б більш завершений вигляд.

2. Серед методів дослідження зазначений формально-логічний (с. 3). Але, як відомо, формально-логічних методів декілька – аналіз, синтез, дедукція, індукція, абстрагування тощо. На нашу думку, необхідно було б конкретизувати, які саме з цих методів використовував автор.

3. Ураховуючи теоретичні розробки вчених та аналіз практики, ми вважаємо, що було б доцільно авторці було розглянути типові слідчі ситуації, що можуть застосовуватись на початковому та подальшому етапах розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях. Це, на нашу думку, могло б сприяти боротьбі з кримінальними правопорушеннями досліджуваної категорії.

4. Дисертантом не вичерпані можливості аналізу проблем взаємодії і співпраці з правоохоронними органам, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність та за дорученням слідчого проводять зазначені в роботі негласні слідчі (розшукові) дії у ході досудового розслідування кримінальних проваджень щодо злочинів, учинених у місцях позбавлення волі.

Втім, висловлені зауваження мають дискусійний, уточнюючий, принциповий характер, у своїй сукупності вони не впливають на загальну позитивну оцінку представленої дисертації, яка є завершеним науковим дослідженням, де вирішується низка проблемних питань щодо розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях.

ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК:

Дисертація Карпенко Наталії Василівни за темою «Розслідування злочинів, учинених засудженими у виправних колоніях України», є завершеним, самостійним, цілісним, логічним за структурою науковим

дослідженням актуальної у сучасній юридичній науці теми. Результати, отримані у даній роботі, містять наукову новизну та у сукупності є основою забезпечення розв'язання конкретного наукового завдання. За сутністю й змістом дослідження відповідає науковій спеціальності, за якою здійснено науковий пошук, та вимогам Департаменту атестації кадрів вищої кваліфікації та ліцензування при Міністерстві освіти та науки України до кандидатських дисертацій. Робота відповідає вимогам п.п. 9, 11, 12, 13 Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567, а її авторка Карпенко Наталія Василівна заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність на основі прилюдного захисту.

Офіційний опонент:

**кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник
професор кафедри управління безпекою,
правоохоронної та антикорупційної діяльності**

О.І. Козаченко

«23» 10 2018 року